

Död. För tre år sedan vaknade Leo Wågberg till liv igen efter att ha varit död i flera timmar.

Kämpen Leo räddades

LIVSSTIL

Sex timmar utan ett hjärtslag och en kroppstemperatur på 14,5 grader. Att Leo Wågberg, 17 år, lever är ett mirakel. För tre år sedan lurade han döden, och trots att vägen tillbaka har varit svår går Leo i dag på gymnasiet och drömmer om framtiden, som vilken annan tonåring som helst.

Det är en gråmulen måndag i mars. På övervåningen i radhuset i Sollentuna spelar 17-åriga Leo Wågberg tv-spel. Han är en riktig datakille som älskar att spela, programmera och chatta med kompisar, men också att spela sina favoritlåtar på gitarren som hänger på väggen i pojkrummet. Lillasyster Stella, 10 år, kikar in och visar stolt upp att hon har klarat av att programmera ett data-spel på sin mobil. Leo ger henne några uppmuntrande ord.

Men det som ser ut som en helt vanlig vardagssituation i vilken tonårsfamilj som helst är faktiskt närmast ett

mirakel. Leo skulle egentligen inte ha varit här. Det han överlevde har ingen annan människa, så vitt man vet, tidigare klarat.

För snart tre år sedan, den 15 juni 2015, vinkade Leos mamma, Linn Maria Wågberg, av sin son vid bussen på väg till ett konfirmationsläger i Åre. Leo hade motsträvt gått med på att åka, övertalad av mamma, med "mutan" att han skulle få en moped efter lägret. Trots att de redan hade sagt hej då fick Linn ett ryck, tog upp sin mobil och knäppte en bild på Leo samtidigt som hon ropade: "Jag

älskar dig!". En bild som kom att bli den sista av "livet före döden", som Linn uttrycker det.

– Än i dag är det fruktansvärt jobbigt att se den bilden. Jag tycker att jag ser i Leos ögon att han inte ville åka och känner att jag borde ha lyssnat mer på honom. Jag kan fortfarande känna skuld även om jag rationellt sett vet att det som hände inte var mitt fel, säger Linn som har skrivit boken "Himlen måste sakna en ängel" om händelsen som för alltid skulle förändra livet för familjen.

Ett dygn senare fick Linn det samtal alla föräldrar bävar för mest av allt.

– Sitter du ned? sa rösten i telefonen och fortsatte:

– Jag vill att du sitter ned för jag har ganska allvarliga saker att berätta.

Linn skrattade till och sa att hon inte behövde veta mer, bara hon fick höra att Leo levde. Det blev tyst på andra sidan luren.

– Den paniken kommer jag aldrig att glömma. Än i dag kan jag stelna till av oro när telefonen ringer.

”Jag var jättearg i början och kan ibland vara det fortfarande, men nu har jag accepterat det som hänt.

Leo Wågberg

Leo och de andra konfirmanderna hade varit på en kanotorientering. Vädret var dåligt, vågorna blev allt högre och plötsligt kantrade kanoten. Pojkarna föll i det fyragradiga vattnet. Leo försökte simma in till land men tappade snabbt medvetandet i det iskalla vattnet och hamnade under ytan. Ingen följebåt var i närheten för att hjälpa dem och det dröjde hela två timmar innan räddningstjänsten hittade Leo. Då var han kliniskt sett död, utan puls och med en kroppstemperatur på 14,5 grader.

– Det kalla vattnet blev både hans fall och hans räddning. Utan det hade han inte överlevt. Å andra sidan var det på grund av kylan som han blev medvetlös så snabbt, säger Linn.

Tiden som följde är ett töcken för Linn. Under sex timmar hade hon och Leos pappa ingen aning om sonen levde eller var han befann sig. Till slut fick de veta att han hade flugits med helikopter till sjukhuset i Trondheim. Efter nära sex timmars hjärtstillestånd fick läkarna i gång Leos hjärta och höll honom

Foto: Christine Olsson/TT

Mirakel. "Jag är självklart oerhört tacksam för att Leo lever, det är verkligen ett mirakel. Samtidigt ser hans liv väldigt annorlunda ut och han har lidit stora förluster", säger mamma Linn Wågberg.

Detta har hänt

- Under ett konfirmationsläger i Åre är Leo med om en kanotolycka. Han hamnar i fyrgradigt vatten och blir medvetslös. Efter två timmar hittas han i vattnet av två fjällräddare, utan puls.
- Han flygs i helikopter till S:t Olavs sjukhus i Trondheim. Kroppstemperaturen är 14,5 grader. Den låga temperaturen gör att man inte kan hjärtstarta Leo på vanligt vis. I stället värms hans blod långsamt upp av en speciell ECMO-maskin.
- Efter fem dagar röntgas Leos hjärna. Läkarna konstaterar massiva skador, som de tror ska bli bestående.
- Efter tolv dagar vaknar Leo och slår

alla med häpnad. Han både pratar och känner igen sin familj. Den långa vägen tillbaka börjar.

- Första halvåret efter olyckan sitter Leo i rullstol och är helt beroende av sina föräldrar och sjukvårdspersonal. Rehabiliteringen pågår dagligen.
- I dag kan Leo gå och jogga men vänsterfoten är skadad och därför orörlig. Han har även nervskador i fingrarna, problem med sitt när- och arbetsminne samt lider av hjärntrötthet.
- Trots sina men går Leo första året på gymnasiet, har A i matte och siktet inställt på högskolan och KTH efter studenten.

tillbaka till livet

Känslor. I boken "Himlen måste sakna en ängel" (Norstedts) berättar Linn Maria Wågberg om sina känslor och tankar kring sonen Leos olycka år 2015 och vägen tillbaka.

vid liv med hjälp av en avancerad hjärtlungmaskin. Där och då började kampen mot ett nytt liv.

– När de röntgade Leos hjärna fem dagar efter olyckan sa läkarna att skadorna var så stora att han förmodligen aldrig skulle kunna viljestyra sina rörelser och antagligen inte prata heller. De pratade till och med om att stänga av de livsuppehållande maskinerna. Det var som att han dog en gång till, säger Linn.

Men när Leo mirakulöst vaknade upp tolv dagar senare kände han inte bara igen sin mamma – han frågade dessutom efter glass!

– Ingen trodde det var sant, alla bara drog efter andan. Jag vara så överlycklig att han kände igen mig och att jag fortfarande fick vara hans mamma.

I dag har det gått knappt tre år sedan olyckan. Själv har Leo inga minnen av den eller tiden före. Med lite hjälp kan han komma ihåg en del från livet innan olyckan, men mycket av hans förra tillvaro är utsuddad.

– Jag är självklart oerhört tacksam för att Leo lever, det är verkligen ett mirakel. Samtidigt ser hans liv väldigt annorlunda ut och han har lidit stora förluster. Han är inte densamma i dag som innan olyckan, säger Linn.

För trots att Leo sitter vid köksbordet och glatt berättar om skolan, kompisar och framtidsplaner som vilken annan tonåring som helst, har vägen tillbaka varit lång och krokig. Varje dag är en kamp mot ett sviktande när- och ar-

hetsminne, en fot som inte fungerar och en hjärntrötthet som kan slå till när som helst. Men Leo är positiv:

– Det är okej, det är mest minnet som stökar till det. Men nu har jag fått en assistent i skolan. Hon är som min kalender och hjälper mig att komma ihåg tider och sådant. Och så har jag mamma som tjatar, säger han med ett snett leende.

Efter att ha gått om nian kom Leo in på gymnasiet tekniska program. Favoritämnet är matte och siktet är inställt på KTH, Kungliga Tekniska Högskolan. Om olyckan säger han:

– Jag var jättearg i början och kan ibland vara det fortfarande, men nu har jag accepterat det som hänt och att livet är så här nu. Jag tänker inte så mycket på det längre utan lever mitt liv.

Mamma Linn ser stolt på sin son och inflikar:

– Leo är en riktig kämpe. Vår kämpe, som valde att stanna hos oss. Det är jag så oändligt tacksam för. (TT)

Karin Cedronius

GRANNAR.se
Hjälpen är nära

Någon som går ut med hunden?
Barnvakt?
Hantverkare?
Städning?
Vad behöver du hjälp med?

**Besök
Grannar.se
och hitta det
du söker
i ditt lokala
område**

Sverige största marknadsplats för hemnära tjänster. Just nu 756 069 förmedlade tjänster på GRANNAR.SE.

